

Орищук Александр
ст. гр. ЕЕПм-11,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств і
корпорацій Білан О.С.)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ РОЗВИТКУ

Сучасний стан розвитку економіки в країні потребує нових підходів до управління діяльністю підприємств, і, перш за все, досконалих інноваційних механізмів. Це викликає необхідність не тільки пошуку нових шляхів підвищення ефективності діяльності підприємств, а й розробки наукових основ з урахуванням універсальних закономірностей розвитку систем, що надає можливість обґрунтувати і застосувати ефективне моделювання інноваційного механізму управління, прогнозувати розвиток підприємства в найбільш вигідному для нього і суспільства напрямі.

Сучасне інноваційне управління має базуватись на виявленні причин і взаємозв'язків, які виникають у діяльності систем, урахуванні швидкоплинних змін навколишнього середовища, а також глобальних явищ і подій, які так чи інакше впливають на розвиток підприємства. Без постійного впровадження нововведень у діяльність будь-якого підприємства його життєвий цикл різко скорочується і практично стає неможливим досягнення поставлених цілей взагалі та на кожному етапі діяльності зокрема [1].

Досвід розвинутих країн показує – інноваційний шлях є найбільш перспективним як для окремих господарюючих суб'єктів, так і для економіки країни в цілому. В Україні високі оцінки наукового потенціалу поєднуються з низьким ступенем його залучення до вирішення завдань економічного зростання, що свідчить про неефективне використання національного багатства. У практиці науки різних країн світу склались певні співвідношення між елементами наукового потенціалу, підтримання яких визначає потужність науки та місце країни у світовій ієрархії. Зазначене наочно ілюструється

даними міжнародної статистики, наприклад у 2006р. США витратили на дослідження та розробки 252,9 млрд. дол. США, це у 2,6 раза більше аналогічних витрат Японії, у 5,3 – Німеччини, у 8,2 – Франції, в 10,3 – Великобританії, у 15,7 – Канади та понад в 550 разів більше, ніж витрачається в Україні [2].

Тому, реалізація завдань інноваційного розвитку української економіки має передбачати:

- застосування у високотехнологічних виробництвах програмно-цільових методів економічного управління;
- реалізація завдань комплексної державної програми з енергозбереження;
- розвиток на основі сучасних та світових досягнень національної інформаційної структури, створення та використання перспективних інформаційних технологій, телекомунікаційних мереж, інформаційних засобів систем зв'язку;
- утворення промислово-фінансових груп, науково-технічних центрів, технополісів, технопарків тощо;
- здійснення урядом заходів щодо стимулювання експортної орієнтації високотехнологічних виробництв;
- удосконалення чинної та розробка нової нормативно-правової бази [3].

Література:

1. *Касян С. Інноваційні складові управління фінансуванням технологічних перетворень у промисловості України//Проблеми науки. – 2007. - №2. – с.8-13.*
2. *Паламарчук Г. Організаційні інновації як чинник підвищення конкурентоспроможності економіки // Г. М. Паламарчук, М. М. Шевченко // Проблеми науки. – 2007. - №2. – с.2-8.*
3. *Космидайло І. Інноваційна спрямованість як засіб економічного росту//Актуальні проблеми економіки. – 2006. - №6. – с.112-118.*